

את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת.ד. 136, תל-אביב ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1770". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

מאוזן:

- 1 חזרה. 3 מבני נוח. 5 כינוי איש ארץ ישראל השלימה. 7 עומד על דעתו. 9 ראש ממשלת בריטניה בפרוץ מלחמת העולם השנייה. 12 מסקד צבא המשלוח הבריטי שפונה מדנקירק. 13 התקוממות, מרי. 14 ילד קטן. 16 איתור. 17 נביא מתריע. 19 פוחז. 21 תעלה בלעז. 22 שוק בלעז. 23 משקה תמרים. 25 סלנג. 27 ז'רגון. 26 מועד. 27 הלם. 29 נער צעיר. 31 שמא. 32 שם פרטי של ראש אירגון טירור פלסטיני. 33 חיה קרובה לאדם. 34 ציפור גדולה שנכחדה כליל במאה ה-19. 35 אותם משלמים כולנו. 36 עיר בגרמניה. 37 לשעבר - שגריר ארה"ב בארץ. 38 שר. 40 בה אין טעם לחשש מחט. 42 מזל רע. 44 תבלין לעוגות. 45 סעיף שנוי במחלוקת בתעודת הוות. 47 בירה אסיאתית. 48 מענפי הספורט. 49 מוסר השכל של משל. 51 מידת לח. 52 בו טובלות נשים בתהליך התנירות. 53 עומד לבקר בקרוב בסין. 56 קוויזר ליינג היה כזה. 57 גבוה, קשה לטיפוס.

זכו בפרסים

להלן רשימה נוספת של המשתתפים בפתרון חידות התשבצים, שפתרונותיהם זיכו אותם בהגרלה בפרסי ספרים. כל הפרסים יישלחו לזוכים בדואר.

פרסי השבץ

השבץ מס. 1765: בלהה זיו, רחוב יהודה דור 4, רחובות; מיכאל לאריש, המאספים 5, תל-אביב; אבישלום דרוי, תלמי אליעזר, דואר נע השומרון.

השבץ מס. 1766: נעמי רונן, רחוב אורוגוואי 31, ירושלים; יצחק היכל, כפר מסיק, דואר נע אושרת; לאה טסליצקע, הגיבורים 26, חדרה.

השבץ מס. 1767: יעקב עומר, ז'בוטינסקי 1090/6, אשדוד; נעמי פתיחה, קיבוץ דן, דואר נע הגליל העליון; חיה אכרמוב, בלינסון 18, רמלה.

השבץ מס. 1768: חיים בק, אילנות 9 א' חיפה; דחבש עובדיה, טרומים 1037, יבנה מרכז; יהודית זינדנברג, קיבוץ גן שמואל, דואר נע השומרון.

פרסי תשבץ

תשבץ מס. 1765: ויקטוריה ברי כלופא, קנטנינה שק"ם, טבריה; ציפי נרי קיס, קיבוץ עין-השופט, דואר נע הרי שומרון; שלמה קובו, דרך שלמה 75, תל-אביב.

תשבץ מס. 1766: ששון בלום, רחוב נחל בשור 14, יפו. אביבה גינזברג, רחוב רדינג 43, רמת-אביב, תל-אביב. שלמה שיינברון, הזית 4, רחובות.

תשבץ מס. 1767: אלה גובר, רחוב לבונטץ 16, תל-אביב; עמוס נוראני, שיי כון כהן ד/13, טירת הכרמל; יואל אורן, מושב ישע, דואר נע הנגב.

תשבץ מס. 1768: נתן פרי, רחוב רוקח 4, קרית מוצקין; רינה כהן, רחוב נוף הרים 16, יפה נוף, ירושלים; נחום פלג, רחוב דוד מרכוס 14, חיפה.

הלילה מתחיל בבוקר

(המשך מסוד 31) עברו עשר דקות מאז שנכנסתי למוסד, וכבר השקעתי תשעים ל"י בתענוג.

נשימה

מקצועית

ני מתחיל לשוחח עם חגה. בת עשרים, עבדה כספרנית, עד שהברה הביאה אותה לכאן. הייתי מרוויחה 400 ל"י לחודש, בספרות. היא מסבירה, "פה, אני יכולה לעשות 2,000 בחודש. כל כוס שהקליינט שותה, אני מרוויחה עשר ל"י." בתמורה, מוכנה חגה להרשות ללקוח למומן אותה, פחות או יותר בלי הנבלות ששחים. היא גם יודעת לנשום מהר ור בקול, בצורה קסמית שנועדה לשכנע את הלקוח שרק שרדיו האחרונים של כוח הרצון, ואופי הפלדה שלה, מונעים בעדה מליפול כפרי בשל לידיו הגבריות.

"האם המטרה מבקרת פה?" "לא, מספרת חגה. "השופטים לא מטריעים לנו. זה חוקי."

"כמי בא לבלות פה אצלכם - דווקא בבוקר?" "הרבה, גם זקנים, אבל לא רק. כמעט כולם דווקא אנשים בסדר. אנשי העולם התחתון לא באים בבוקר, ישנים או באים צעירים גם, גם תיירים. מכל המינים הרבה אהבים בבוקר."

כמו בכל מפעל מסודר, עובדות הבנות במשמרות. משמרת בוקר מתשע עד שבע בערב, משמרת לילה עד חצות. אני מציע לחגה לטעום מהקאמפרי שלי. היא מסרבת. "אני לא שותה", היא מגלה את האמת בהיסח הדעת. אני חושש ש"אברהם יופיע לי פתאום עם זוג כוסות נוסף, במחיר 27 ל"י הבודדת, וממחר ל"י סיים את השיחה עם בת-זוגי המקסימה. בפתח, נפרדים ממני אברהם וחיוכו: "נו, אני נהנית?" הוא מתעניין - אני מוכן ל"י הישבע שבכנות. "הרגשת טוב? תבוא שוב פעם. מתי שאתה רוצה, תבוא."

מיזמוז

ילדותי

ד כאן, ד"ח הכתב. אדריה הוא אחד משורת מועדוני-לילה תל-אביביים שהחלו מתחמים לאחר נח בעבודת יום. הם פרוכזים כרוכב ל"י אורך הטיילת ובתחילת הרחובות אלגנטי הירוקן. חלקם פתוחים גם בלילה, חלקם מתחמים בעבודת יום בלבד.

מועדונים אלה עברו לשירות בוקר ל"י אחר שגילו כי קיימת דרישה לשירותיהם גם בשעות היום. למארחות ולבעלי הר מועדונים כאחד קשה לסונג את הגזקקים לשירותיהם. כולם מסכימים כי האורחים הם בני כל הגילים והמעמדות - תל-אביבים, אורחים מחוץ לעיר, וגם תיירים. מה מניע אותם להיכנס באמצע היום, להסאיר לא פחות מחמישים ל"י, ולפע" מיס גם מאות, תמורת מיזמוז ילדותי עם בחורה אדישה - זאת אין המארחות מסוגלות להסביר. בדיק כמו שאינן מסוגלות להסביר מה מניע מישהו לעשות זאת בלילה. הן מסתפקות בסיפור השחוק, לפיו הלקוח משלם בעצם תמורת התענוג ל"י שפוך את ליבו בפני מישהו.

פרידה

מהירה

את כזו, שבפניה משתוקק אורח לשפוך את ליבו, תמורת חמישים ל"י, היא פולט. או ארנסטינה. מדי רגע, היא שוכחת את השם שנתנה רגע קודם. פולט מכנכת בתפקיד ראשי משני עברי הבר של חורים בר. על החלוקה בחברתה, מרדוח כתב, "העולם הזה":

תוך חמש דקות, היסלטה פולט שתי כור סות, ומנשה שלישיית. אני לא הספקתי לגמור בפרק זמן זה אפילו חצי בקבוק הכירה שלי. "צריך לשלם מיד", היא מסבירה. לשפתי את הארנק ושלמתי מיד. משה הראדאר של פולט הצליחה לגלות, באפילה הרומנטית, שטר של חמישיה ש-נתר בארנקי. "לא תיתן לי מתנה קטנה?" היא מתעניינת בחיוך האמור להיות מסחרר. אני מסתחרר ונותן, פולט כבר הבחינה שזהו השטר האחרון שלי. תוך עשר שניות, היא כבר לא ליד.

אני קם ויוצא, מבלי שמישהו ישלח לעברי מבט נוסף, וממשיך במסע הארוך לתוך הלילה הכהיר. מועדון ריק בר. אני נכנס לחושך. מאחורי הבר אשה יפה, כבת 35, אביבה. קודם, עבדה ב"בר 51, ממול. עבדה לריץ בר במסגרת קידום מקצועי. כאן, היא עובדת רק משמ"רת בוקר, עד חמש אחרי הצהריים.

כוס מיץ

בארבע ל"י

ב אולם הגרנד שני לקוחות, עטופים בשתי מארחות עסוקות. בפניה אחת רת מארתת שלישיית, עטופה בוג אורחים המגלים בה עניין לא רגיל. שלושה אורחים אחרים יושבים ליד שולחן סמוך, ממתינים כנראה לתורם. לבחורה שבפניה יש קסם לא רגיל. בריץ בר אפשר גם לאכול, אולם רוב הלקוחות מסתפקים ב"שתייה. בקבוק גולדסטאר - ארבע ל"י. קוקטייל - 13 וחצי ל"י. ליד הבר, ל"י מפלה - כן, גם כאן יש למעלה, בכל מועדון בוקר המכבד את עצמו יש ל"י מפלה - מחיר כפול.

הלאה, הולכים לטטאר בר. קבלת הפנים הראשונות קרירה למדי. כנראה שעשיתי רושם לא רציני. המארחות, בעלת גוף שירי, שיער בהיר אסוף לאחור בונב"ר סוס ארוך, מחליפה את החיוך הסטאנדרטי, שבה התקבלתי בהתקרבי, בהבעת קרירה. "כאן משקה עולה ארבע ל"י", היא מודיעה בפסקנות. "יש לנו קולה, אורנג'דה, או מיץ אשכוליות או תפוזים. מה שאתה רוצה."

"אני רוצה משהו חריף", אני אומר. "אין לנו", אומרת הגברת. העובדה ש"לאורך הקיר, מאחורי הבר, מסודרים בקיבוקי משקאות, איננה פוגמת בשלוותה אף כהוא זה. בחורה סולידית, לכל הדעות.

חילופי

צרות

ר ק לאחר שאני פותח את ארנקי, וזנב-סוס מגלה שהדיאגנוזה הראשונית שלה אודותי - דהיינו, תפוז טרזן - הייתה מוטעית, משנתה האוירה. מתוך העלטה מופיעה עלמה, מתיישבת ליד. "אני לא מכירה אותך מאיזה מקום?" היא שואלת אותי. "בחס", היא מוסיפה מיד, בלי לחכות לתשובתי. "אתה עובד בתור אח בבית-חולים, לא?"

אוקיי, שיהיה את. "בטח. תן לי רגע להיזכר. בתל-השומר, נכון?" שיהיה נכון, ומה עשתה הגברת בתל-השומר? "אתה לא זוכר אותי? הייתי אחת שם. שמר ויקי". מוכירת איבוד האחיות הייתה צריכה לראות את המגוייטת הי שרייה למקצוע. תוך חמש דקות, הגיעו לי שולחני שתי כוסות משקה עבורי, ושתיים עבורה. בפרק זמן זה, הספיקה ויקי ל"חקור אותי בבעיותי המשפחתיות, מדוע אני רוצה להתגרש מאשתי (בשלב זה ההלטתי שלא רצוי להזכיר שאני רווק) ואיך הולך העסק שלי. כל אותו זמן, המשיכה לטעות קלות את ברכי.

בתמורה לצרות שלי, הסכימה לספר לי את הצרות שלה. היה לה חבר, מוסיקאי בלהתקצב, הם עמדו להתחתן, וערב החתונה הוא נטש אותה עם המתוספת של הלהקה. אחרי זה, היא הלכה ביאושיה ל"עבוד כמארחת". אבל אני לא שוככת עם גברים" הסבירה לי. "אני רק נותנת להם למוזו אחי כמה שהם רוצים."

הבארמן ניגש בשלישית. כמו שתי הפעם מיס הקודמות - בלי שאיש הזמין אותה. לא אני, לפחות. "אני אישית הייתי מוותרת לך, לך", מחייכת אלי ויקי את חיוך ה"אותה הרומנטית שלה. "אבל התפקיד מחייב, אתה יודע." ועוד איך אני יודע. יש לי שאלה נוספת. ואני ממחר להשי מיע אותה. לפני שטיפול עלינו כוסית נוספת. "ממש אף פעם את לא מוכנה ל"שכב עם קליינט? לא היית מוכנה ל"צאת איתי, איזה לילה? את רואת בטח שאני לא קמצן". באופן חריפתי, מוכנה ויקי - רק ל"מעני, ללא ספק - לוותר על עקרונותיה: "טוב, תבוא עוד פעם, נדבר", היא מחייכת. ומעניקה לברכי המיוסרת לחיזה רבת-משמעות. צולע קלות. אני יוצא משם לתוך ה"שמש. ארנקי אמנם ריק - אבל איזה הבטחות שקיבלתי.